

Vánoční bohoslužby 2006-07

24.12.06 – neděle – Luzern 10.00 (*Poslední adventní mše*)

Štědrý večer:

21.00 – Winterthur

23.00 – Zürich

25.12.06 – pondělí – **Slavnost Narození Páně**

10.00 – Aarau

15.00 – Bern

26.12.06 – úterý – **Svátek sv. Štěpána**

10.00 – Luzern

30.12.06 – sobota –

18.00 – Winterthur (*Děkovná bohoslužba, po ní předsilvestrovské posezení v českém farním klubu*)

31.12.06 – neděle – **Poslední den občanského roku**

Svaté RODINY a sv. Silvestra

19.00 – Zürich (*Děkovná bohoslužba, po ní silvestrovské posezení ve farním klubu*)

1.1.2007 – pondělí – **NOVÝ ROK – Slavnost Matky Boží Panny Marie**

19.00 – Zürich

5.1.2007 – pátek – **Vigilie slavnosti ZJEVENÍ PÁNĚ**

19.30 – Zürich (Herz-Jesu, kaple P.Marie)

6.1.2007 – sobota – **Slavnost ZJEVENÍ PÁNĚ – Tři králů**

18.00 – Winterthur

7.1.2007 – neděle – **Svátek KŘTU PÁNĚ**

9.30 – Bern

19.00 – Zürich

Končí doba vánoční!

SVÁTOST SMÍŘENÍ (zpověď) je možné přijmout před každou mší svatou nebo na požádání.

Kriste, Vykupiteli náš,
ty jediný jsi Otcův Syn
a nevýslovný původ máš
před každým jiným stvořením.

Původce spásy, pamatuj,
když jsi se z Panny narodil,
žeš přijal jako úděl svůj
našeho těla podobu.

Uplynul rok a je tu den,
který je pro nás svědectvím,
žeš přišel z domu Otcova,
sám jediný spasit náš svět.

Obloha, zem i oceán
a všechno, cokoliv je v nich,
chválí svou písní jásavou
toho, kdo na zem poslal tě. Amen!
(*Latinský vánoční hymnus z breviáře*)

Radostné a pokojné prožití svátků Kristova narození, hojnost Božích darů v celém novém roce 2006 a k tomu stále zdraví duše i těla přeje všem krajanům ve Švýcarsku

Váš misionář se svými spolupracovníky

P. Špač

POKÁNÍ a OBRÁCENÍ

(Adventní úvaha Otce kardinála Tomáše Špidlíka)

„Čiňte pokání, neboť se přiblížilo království nebeské!“ (Mt 3,2). Jsme už na ten výrok zvyklí, ale podvědomě přece jenom cítíme, že se tu spojují dvě věci, které spolu neladí. Příchod božího království je v biblickém duchu splnění všeho, co lidé očekávali. Mělo by se tedy říci: Radujte se! Místo toho čteme: Čiňte pokání! To nezní radostně. Kdo dělá pokání, musí si odpírat i to, co už má. Latinské *poenitentia* souvisí s pláčem. Kajícníci jsou tedy plačící. Protože to tak smutně zní, nahrazujeme slovo pokání jiným. Mluvíme o nutnosti „obrácení“. Obráťte se, chcete-li mít účast na nebeském království! „Obrácení“ prý lépe odpovídá výrazu hebrejskému, který je ovšem obrazný. Doslova by to znamenalo jít cestou, o níž se zjistilo, že je špatná, a je tedy nutné se vrátit. Ale ani to není radostné. Koho by těšilo zjištění, že bylo špatné to, co doposud dělal a že musí začít znovu.

Proti obojímu pojetí pokání, jak jsme je naznačili, jsou i psychologové. Smutek a pláč podlamují životní sílu, nejsou tedy dobrými podmínkami k budování nebeského království. A jak je tomu s „obrácením“? Přirozený růst je souvislý, bez násilných změn. To platí pro všechny organismy, tedy i pro život duše. Velcí lidé se vyznačují tím, že rozvinou to, co v sobě cítili a pěstovali už od mládí. Velké změny, zvláště když jsou násilné, naruší přirozený vývoj.

Zastavme se však u výrazu řeckého, který čteme v evangeliích, ta jsou psána řecky. Tam se pro pokání užívá slova *metanoia*. Je zajímavě složené. *Noia* znamená myšlenku. Když před to dáme předponu *meta*, neznamená to, že jednu myšlenku nahradíme jinou, ale že tu původní prohloubíme, uvidíme něco, co je v ní skryto pod povrchem. Když staří Řekové začali studovat přírodu, nazvali tu vědu „fyzikou“. Když se pak jejich filozofové zahlubovali nad tím, co je základ všeho, co v přírodě pozorují, začali tomu říkat „metafyzika“. Podobný postup sledujeme, i když se díváme na vlastní život. Může to být pouhé pozorování toho, co dělám, jednoduché myšlenky (*noia*). Ale někdy se dokážeme zastavit a ptát se, jaký to má vlastně smysl, co znamená to, co dělám, pro mne samého. Takové zamyšlení je *metanoia*, pokání, obrácení v pravém slova smyslu.

Je to převrat v psychologickém slova smyslu? Vypadá to tak navenek, ale to klame. Ukažme si to na dvou klasických příkladech obrácení:

sv. Pavla a sv. Augustina. Sv. Pavel nenáviděl první křesťany, pronásledoval je. Ale obrátil se a stal se nadšeným vyznavačem Krista. Tedy se zásadně změnil? Ano i ne. Jako farizej od počátku horlil pro svatost božího zákona, jak jej zjevuje Starý zákon. Co se stalo při obrácení? Neřekl, že byl ten zákon pomýlený. Ale pochopil, že je jeho smyslem Kristus. Nevrátil se tedy nazpět, ale šel dál po té cestě, kterou začal a ke které ho od počátku stvoření Bůh vyvolil.

A sv. Augustin? On od počátku šel za tím, co učili starověcí filozofové: cílem života je štěstí. Mladý sympatický a nadaný Augustin chtěl být v životě šťastný. Hledal to štěstí v dětských hrách, později s ženami, pak i v úspěšné kariéře intelektuální. Ale nakonec pochopil, že opravdové štěstí najde až ve spojení s Bohem. Lidské srdce je totiž nespokojené, jak píše, tak dlouho, dokud nespočine v Bohu. Co pak řekneme o jednom známém marxistu, kterého zde nemíníme jmenovat. Obrátil se ke křesťanství. Podezřivali ho, že to udělal z prospěchářství. Ale on se tomu usmívá a dodává: Od mládí jsem byl nadšený pro spravedlnost a pro práva chudých. Jsem i dnes, ale vím, kde se spravedlnost najde: ne v ideologiích, ale u Boha Otce.

Člověk, který dělá pokání, tedy začíná vidět svět takový, jaký doopravdy je; tak, jak jej vidí Bůh, který jej stvořil. Vidí, že je zásadně dobrý. To povzbuzuje k radosti. Ale nemůže mu uniknout ani druhá stránka: zlo, se kterým se setkáváme na všech stranách. I to je potřeba vidět očima božíma, jeho hlubší smysl. Zde pak, jak se zase zdá, všechen optimismus přestává. Zlo, tj. hřích, je v božích očích největší neštěstí, jaké nás může postihnout. Vede ke všem katastrofám a k smrti. Tak to čteme na stránkách Bible. Ale není to četba definitivní. Jedny stránky jsou doplněny druhými. Táž Bible, která nám ukazuje, že je hřích největší neštěstí, nás na druhých stránkách učí, že se každý hřích dá napravit pokáním.

Napravit to, co se pokazilo, ukazuje na velkou schopnost řemeslníka, lékaře, pedagoga. Jsou to ovšem schopnosti omezené. Často proto slyšíme povzdech: Rád bych vám pomohl, ale tu se už nedá nic dělat. Schopný lékař pomůže v mnoha nemocech, ale před smrtí kapituluje. Nemohoucnost člověka před smrtí dala v literatuře vznik tragediím. Jsou opak pohádek. V těch končí vypravování vždycky dobře: zlí jsou potrestáni a dobří odměněni. Na jak dlouho? O to už se pohádky nestarají. Končí závěrem: Jestli ještě žijí, mají se dobře. Tragedie naopak končí smrtí hrdiny. Dobře se mohou mít ti, co přijdou po něm, ale on už nenávratně zahynul.

Bible je i po stránce literární originální. Není tu styl pohádky, ale není tu ani tragedie. Kdykoli se přihodí velké zlo, vstupuje do dějin Bůh a slibuje, že se dá zlo napravit pokáním. I smrt? I smrt, i ta už je přemožena v osobě Krista a nakonec vítězí nad smrtí při jeho druhém příchodu na zemi všichni ti, kdo budou s ním. Kdo to bude? Říkáme: spravedliví. Ale koho můžeme nazvat spravedlivým, když všichni zhřešili? Proto je potřeba ten výraz upřesnit. **Jsou to ti, kdo sice zhřešili, ale kdo dělali pokání.** Definitivní Boží království už bude definitivně jejich.

Z toho vidíme, jakou sílu má pokání. Bez něho by byl život na zemi tragedií, skrze pokání se stává návratem do ráje. Je to síla Boží daná člověku. Nedivíme se pak výroku sv. Augustina, který zní překvapivě: Kdyby mně dal Bůh na vybranou mezi stvořením nového světa a odpuštěním hříchů, vybral bych si to druhé. V tomto stylu je i žertovný výrok jednoho současného teologa. Položil otázku, jaký je rozdíl mezi zbožnými návody ke křesťanské dokonalosti a evangeliem. Odpověděli mu, že příručky křesťanské dokonalosti rozvádějí do podrobnosti to, co je v evangeliu řečeno jenom všeobecně. Teolog se usklíbnul a řekl: Já tu vidím rozdíl zásadní. Návody k dokonalosti nás učí, jak žít, abychom nehřešili. Evangelium naopak pomáhá nám hříšníkům, jak z hříchu vyjít. Proto začíná kázání sv. Jana Křtitele, předchůdce Páně, i kázání samého Krista radostnou zvěstí: **Čiňte pokání, tím se vstupuje do Božího království!**

SBÍRKA NA INDII. Opět si Vám, milí krajané, dovoluujeme vložit do tohoto čísla Hlasu misií složenku na tradiční **vánoční sbírku** pro našeho českého misionáře **Otce Jana Meda do Indie**. (V roce 2004 jsme vybrali jen 7.000,-; loni v r. 2005 to bylo 8.050,-) Pastorační rada misií na svém výročním zasedání 21.11.06 souhlasila s odesláním **8.000,-** ChFr ihned, s důvěrou a nadějí ve Vaší štědrost, že se stejná částka vybere i letos. P.Med je vždy velmi vděčný za naši pomoc, modlí se za nás a posílá požehnání. Přesto, že v tomto roce oslavil **90** let života a 70 let pobytu v Indii, stále ještě aktivně v misií pracuje. **Díky za Vaše dary!**

FOTO

Novokněz z Tiché u Frenštátu p.Radh. Otec Radek Vašínek při oslavě sv. Václava v Zürichu 24.09.2006

Několik myšlenek z jeho kázání:

Slavnost mučedníka a hlavního patrona českého národa slavíme v Čechách jako státní svátek. Pro nás Čechy a zvláště křesťany je sv. Václav velkou osobností národních dějin. Když bylo v národě zle, shromažďovali se Češi v Praze u sochy sv. Václava. Je to i místo, kam nosí státníci a významní politici věnce, a to i ti, kteří moc křesťanské víry nemají. S bolestí je však možné sledovat, že pro mnoho Čechů je už Václav neznámá osoba, zvláště pro nejmladší generace.

Modernímu mladému člověku chybí právě to, čím Václav oplýval: Vzdělání.. Být vzdělán, to neznamena jen mít nastudováno několik set knih a vlastnit několik akademických titulů; být vzdělán, to znamená umět si vytvořit vlastní názor, vlastní úsudek, umět správně hodnotit události. Být vzdělaný, neznamena jen získat co nejvíce informací, ale mít také dobré vychování.

Václav měl skutečně vzdělání universální: **odborné, lidské i náboženské, a taky vojenské!** Byl mužem víry, ale i rozhodný panovník a odvážný vojévůdce. To dokazují četná zranění z bojových tažení na jeho kosterních pozůstatcích.

Václav byl mužem činu! Hájl vždy spravedlnost, odvážně trestal zločiny, ale vždy zůstal velmi lidský a citlivý pro každou bídu a nouzi. Žil důsledně své křesťanství – jak říká prof. Vlček. Když hledíme na sv. Václava, na sílu jeho osobnosti, pak si musíme uvědo-

mit, že v tom je také jistě Boží záměr.

Sv. Václav postavil základ věrně žitého křesťanství. Na tomto základě pak Bůh sám postavil jasnou orientaci českého národa v dějinách. Z tohoto pohledu sv. Václav stojí v základech českého státu, a proto tradice vykazuje tak veliké sepětí národa se svým křesťanským knížetem a mučedníkem.

Ten, kdo ctí sv. Václava, ctí své kořeny. Kdo ctí své kořeny, je pevně zakořeněný a jen tak s ním nic neotřese. Je nutné dodat, že svatý Václav měl také své kořeny. Kořenem, který mu dal nejvíce živin je Kristus. Prosme na přímlovu mučedníka sv. Václava, abychom i my byli pevně zakořeněni v Krista. Abychom z něj čerpali důležité živiny pro náš život. **SVATÝ VÁCLAVE, oroduj za nás. AMEN!**

PS: Otec Radek posílá ze svého nynějšího působiště – Mladé Boleslavi – srdečný pozdrav všem krajanům ve Švýcarsku. Ještě jednou děkuje za milé přijetí a za Vaše dary, díky nimž už může jezdit v novém spolehlivém autě Škoda-Fabia. Posílá novokněžské požehnání i těm, kdo se nemohli osobně zúčastnit!

Předvánoční projev Ant. Zápotockého, 1952 *(Pro oživení paměti **TAKÉ** národních dějin)*

Chtěl bych dnes ve svém předvánočním projevu promluvit k těm, kteří se o Štědrém večeru nejvíce shromažďují kolem vánočních stromků: k našim dětem a mládeži. Vy, kteří dorůstáte, nepozorujete ani, jak mnohé se u nás v poslední době změnilo a mění.

Ani legendární Vánoce nezůstávají beze změny. Září sice dále vánoční stromky, čekají se dárky, ale mizí už jesličky, které dříve bývaly nezbytným doprovodem vánočních svátků, jesličky s malým Ježíškem musely být dříve o Vánocích v každé domácnosti, i když jsme je museli vystříhané z papíru zapíchat jen do mechu za okny. Malý Ježíšek, ležící ve chlévě na slámě vedle volka a oslíka, to byl symbol starých Vánoc.

Proč? Měl připomínat pracujícím a bédným, že chudí patří do chléva. Když se mohl ve chlévě narodit a bydlet Ježíšek, proč byste tam nemohli bydlet vy, proč by se tam nemohly rodit vaše děti?

Tak mluvili k chudým a pracujícím bohatí a mocní. Děti pracujících se již nerodí ve chlévech. Proto také v době kapitalistického panství, kdy bohatí vládli a chudí se dřeli, pracující na mnoze ve chlévech bydli a jejich děti se tam rodily.

Doby se ale změnily. Nastaly mnohé převraty. I Ježíšek vyrostl a zestaral, narostly mu vousy a stává se z něho děda Mráz. Nechodí již nahý a otrhaný, je pěkně oblečený v beranici a v kozičku. Nazí a otrhaní nechodí již dnes ani naši pracující a jejich děti. Děda Mráz přijíždí k nám od východu a na cestu mu září také hvězdy, nejen jediná betlémská. Celá řada rudých hvězd na našich šachtách, hutích, továrnách a stavbách.

Tyto rudé hvězdy hlásají radostně, že vaši tatínkové a maminky splnili na svých pracovištích úkoly čtvrtého roku první Gottwaldovy pětilátky. Čím více je těchto zářivých hvězdiček, tím radostnější budou naše svátky, které se stávají svátkem radostné oslavy splnění úkolů celoroční naší práce. Čím důsledněji je tato práce vykonána a úkoly splněny, s tím větší nadílkou je příjezd dědy Mráze provázen. Do Vánoc splníme závazky Stalinovi. Proto dnes k radostnému vánočnímu svátku slibme našemu osvoboditeli, přáteli a učiteli soudruhu Stalinovi, slibme našemu prezidentu soudruhu Gottwaldovi všichni my, velcí i malí, že se budeme starat každý ze všech svých sil, abychom své pracovní schopnosti ve školách, závodech i kancelářích a na každém pracovním místě rozvíjeli tak, aby úkoly vytyčené pro poslední rok Gottwaldovy pětilátky byly do příštích Vánoc na všech pracovištích splněny. Aby nad všemi závody, šachtami, státními statky, JZD, ve městech i na vesnicích se rozzářily jasně rudé hvězdy splněných závazků, aby naše krásná vlast rozkvetla novými květy splněných úkolů a plánů.

Tím zkřížíme také zločinné plány a úmysly těch, kteří místo tvůrčí práce chtějí připravovat novou světovou válku, aby mohli znovu zotročit naše národy a vykořisťovat lidskou práci. Slibme si, že ubráníme mír a zachováme tak na celé zemi pokoj a klid všem lidem dobré vůle!

DVA OSLÍCI (Bruno Ferrero: *Osvěžení pro duši*)

K betlémskému chlévu se dobelhali také dva unavení a vyhublí osláci. Hřbety měli odřené od těžkých pytlů s obilím, které na ně jejich pán, mlynář, každodenně nakládal, a od ran holí, kterými na nich nešetřil.

Zaslechli, jak si pastýři vyprávějí o Králi králů, který přišel z nebe, a chtěli se na něj také podívat.

Chvíli se na Ježíška tiše dívali. Sklonili před ním hlavu a modlili se jako všichni ostatní. Před dveřmi do chléva už na ně čekal mlynář.

Naložil jim na hřbet pytle, až se prohnuli. Osláci se skloněnou hlavou poslušně vyrazili.

„Není to k ničemu,“ prohlásil po chvíli první. „Modlil jsem se k Mesiáši, aby to břemeno ze mě sňal, a co se stalo? NIC!“

„**To já jsem ho prosil, aby mi dal sílu ho snášet,**“ odpověděl druhý a pevně kráčel dál.

Když si ti někdo postěžuje, že život je tvrdý, zeptej se: „Ve srovnání s čím?“

Změna ve složení Pastorační rady České misie.

Pan Sokol Vladimír, člen Pastorační rady misie za skupinu Aarau se vzdal svého členství z důvodů přestěhování do Einsiedeln. Místo něho nastoupila paní Novotná Irma, která při volbách byla na druhém místě v počtu získaných hlasů.

PRAVIDELNÉ ČESKÉ A SLOVENSKÉ BOHOSLUŽBY

- Zürich:** každou neděli v **19.00** hod. v kryptě kostela Herz Jesu, Aemtlerstr. 49
- Winterthur:** každou sobotu v **18.00** hod. v kapli P.Marie u kostela Sv. Ulricha, Rosenberg
- Bern:** každou 1. neděli v měsíci v **09.30** hod. v kryptě kostela Bruder Klaus, Segantinstr. 26
- Aarau:** každou 3. neděli v měsíci v **10.00** hod. v sále pod kostelem sv. Petra a Pavla (u nádraží)
- Luzern:** každou 4. neděli v měsíci v **10.00** hod. v kryptě kostela sv. Karla u Karlsbrücke, Spitalstrasse 93
- Každá středa:** SETKÁNÍ MLÁDEŽE (slovenské i české) v Italské misii na Feldstr. 109. Od **20.00** hod. v kostele mše sv., po ní do 23.00 hod. přátelské posezení a společenské hry ve velkém sále pod kostelem. Pořádá slovenská misie a všichni mladí i starší, Slováci a Češi jsou zváni. (**Končí 13.12.2006 a znovu začíná 10.01.2007**)
- Každý čtvrtek:** SPOLEČENSTVÍ MODLITBY: v **19,45** hod. mše svatá, po ní modlitba růžence. Italská misie, kostel Dona Bosca - Feldstr. 109, Zürich. (**Končí 14.12.2006 a znovu začíná 04.01.2007**)
- První pátek** v měsíci mše sv. v **19.30** hod v kapli kostela Herz Jesu, Aemtlerstr. 49, Zürich
- Každá poslední neděle v měsíci** – setkání po mši svaté v Zürichu v novém farním klubu asi do 21.30 hod. Nápoje zajišťuje misie, malé občerstvení každý sám. Všichni jsou zváni a vítáni!
- Slovenské mše sv.:** v **Luzernu:** každou **první a třetí** neděli v měsíci v **17.30 hod.** v St.Peters-kapelle
v **Basileji:** každou **druhou a čtvrtou** neděli v měsíci v **18.00 hod.** v kostele Allerheiligen, Neubadenstrasse 95.
v **Bernu:** každou **druhou a čtvrtou** sobotu v měsíci v **17.30 hod.** v kostele Dreifaltigkeit na Taubenstrasse u hlavního nádraží
Na všech místech slouží slovenský misionář z Zürichu P.František Polák, SDB

Vánoční besídka pro děti s rodiči se koná v neděli **17. prosince 2006** v **15.00** hodin v sále Italské misie, hlavní budova, I. patro, Zürich, Feldstrasse 109. Parkování je možné zdarma ve dvoře misie, vjezd z Hohlstrasse vedle Tankstelle AVIA. Zájemci ať se předem přihlásí u paní Jobové. **T: 055-240 52 22!**

☺ ☺ ☺

Postní doba v roce 2007 začíná Popeleční středou **21.února 2007.** (Mše sv. s popelcem v **19.30** h. Zürich: Herz-Jesu)

☺ ☺ ☺

Duchovní obnova – postní – se koná **29.3-1.4. 2007** na obvyklém místě ve Flüeli-Ranft v rodinném pensionu manželů Langových Klausenhof. Pozvánky a přihlášky dostanete začátkem nového roku. Můžete se hlásit už i nyní u paní Jobové, **T: 055-240 52 22!**

Podzimní duchovní obnova se v roce 2006 opět NEKONALA z důvodu velmi malého počtu přihlášených. Doufám, že se nám ještě několik let podaří zachovat alespoň jarní termín!!!

☺ ☺ ☺

Národní pout' do EINSIEDELN: V roce **2007** se bude konat první neděli v červnu!! Poznamenejte si **jihned** datum: **03.06.2007**, poutní mše svatá ve **14.30** hodin. Pozván je ostravsko-opavský biskup Václav Lobkovicz, který svou účast písemně potvrdil.

Prosím krajany, abyste si na tento termín **neplánovali žádné jiné akce**, abychom se aspoň jednou za rok mohli sejít v hojném počtu!!!

☺ ☺ ☺

Svatost manželství v roce 2006 si udělili:

Kazová Jiřina a Bruderer Stefan – 24.06. – St. Gallen
Musil Monika a Gäbler Martin – 8.7. – Winterthur

Svatost křtu přijali:

Pellegrini Jennifer – Bern	02.04.2006
Mazáček Anna – Eptingen	23.04.2006
Mazáček Carolina – Eptingen	23.04.2006
Norský Alex Constantin – Zürich	13.05.2006
Job Samuel Nikolas – Gossau	21.05.2006
Nezel Samuele Lukáš – Wettingen	01.07.2006
Dufek Sandro – Zürich	02.12.2006

Do věčnosti byli odvoláni:

Friede Ludvík – 85 let – Zürich	listopad 2005
Andreska Nadja – 85 let – Effretikon	leden 2006
Horáček Jaroslav – 66 let – Meilen	15.03.2006
Kučera Zdena – 59 let – Horgen	16.03.2006
Klán Jan – 69 let – Winterthur	12.05.2006
Kobliha Rostislav – 88 let – Zürich	22.06.2006
Kubíček Václav – 75 let – Bern	červenec 2006
Krejčí Ladislava – 67 let – St. Gallen	31.08.2006
Kupčík Anna – 85 let – Zürich	01.09.2006
Pokorná Marie – 85 let – Villigen	10.10.2006
Misionář P.Mazák Martin – 93let – Soral	17.11.2006
Šašková Jiřina – 71 let – Winterthur	18.11.2006
Musil Jiří – 71 let – Winterthur	18.11.2006

*Odpočinutí lehké, dej jim, Pane,
a světlo věčné ať jim svítí, ať odpočívají v pokoji. Amen!*

